

ство-то цѣна-тѣ и съ каквы пары безъ да съ лѣнны и за вичкы-ты другы потребны извѣстіа, кои-то могутъ да про-свѣтѣть комисіонера (пріимателя на поржченіа-та) за точно и-зврѣшваніе на поржченіе-то. Въ изчиненіе-то на писмо-то и трѣб-ба да внимава за что-то това негово писмо ще бже за свѣдѣ-тельство ако послѣдѣа грѣшка или прѣніе при сжданіе-то, и по-ради това писмо ще съ рѣши да ли поржченіе-то съ е изврѣ-шило точно или нѣ, и отпослѣ на кого щѣтъ натоварѣть по-слѣдствіа-та отъ погрѣшкѣ-тѣ; кога-то бонетина пише нѣкой изъмъ трговциъ, за достоинство-то на кого-то не знае; потреб-но е да му приказва по-точно за да съ прѣдварѣть прѣтаз-кованіа и неугожденіа, кои-то съ вѣскога жалостин.

Какъ-то е извѣстно стока-та чтомъ съ прѣдале на оногва кой-то ще ѣхъ забере, брѣви за смѣткѣ и бѣдствованіе на го-сподарѣ ѣ, затова трѣбѣа оный, кой-то поржчва да опрѣдѣли-точно бѣдство-то съ кое-то ще съ прѣбере [стока-та негова, и изгласіа-то спорѣди кои-то ще съ ипрати стока-та.

Мытарство-то и сигурити-ти давати многождъ затова трѣбѣа оный, кой-то дава поржчаніе да ги опрѣдѣлава. Ра-зумѣваа по правѣдъ чѣ тѣа подрѣжности съ вѣскога нуждин, изъ благородіе-то изыска да не прѣнебрѣжава нѣкои и за другы по-малкы случан, что-то и само-то обрѣзваніе и оукваніе на стоки-ты може да съ опрѣдѣлава.

Исти-ти тѣа правна съ и за поржченіа на продаваніе стоки.

IV. ИЗВѢСТІА.

§. 665. Понскваніе на извѣстіа. — Има едно голѣмо вѣліаніе врѣху трговикы-ты сношеніа познаніе-то ка-къвъ е характеръ-тѣхъ и достоинство-то за плащаніе на оногва, съ кого-то щѣмъ вѣзимъ въ земаіа и даваніа на пары; зато-ва за да съ поведе въ това трговциъ-тѣ съ принуждава да пон-